

גליון שיחת חברים מימי הנחל

יו"ר ע"י
איחוד האברכים הצעירים דחסידי ברסלב ירושלים
"מורשת הנחל"

מריחשון תש"פ

גליון ל"ח

נקודת החבר

שמואל נחמן גודלבסקי

הארה חדשה בעבודת התפילה

הנ"ל, אולם אצל כל אחד יש את השעה בה הוא כבר מוכרח לקום, אם זה מחמת שאז מתחיל המניין האחרון בשכונתו, אם מחמת מידת הירא"ש שבו שהוא כבר לא יוכל לחשוב להיות עדיין עסוק בעבודת השינה...

ובמילים אחרות: כל המניעות בענין זה מתחיל ומסתיים במניעות המח. כאשר נראה בחוש כי כאשר יש לאחד שמחה במשפחה או שאר סיבה להתפלל במקום מסוים מוקדם מכפי שרגיל, כבר ידע את העצות והדרכים כיצד לקום ולהתייצב בזמן לתפילה על אף כל הקשיים.

אמור מעתה, כאשר כל אחד יחליט במוחו בחזק כי הוא חייב להתפלל בבית מדרש של אנ"ש, כבר ידע וימצא את הדרכים והעצות להתחזק בזה, כדי לעמוד בהחלטתו.

*

כאן המקום לכתוב דיוק נאה בדברי רביה"ק ששמעתי מהאברך היקר ר' יחיאל מיכל הלוי חזן, הקשור לענין זה. כי הנה רבים המה הזוכים להתעורר יום או יומיים או שלשת ימים לקום מוקדם מכפי שהם רגילים, אולם לאחר מכן נופלים שוב לקימה מאוחרת, ואמר כי אחת הסיבות היא שלא מקיימים את השיחה של רביה"ק כפשוטה. כי כך מובא השיחה (אבניה ברז"ל ל"ג): עוד אמר "אז מען תאפֿט זיך אויף פֿדארף מען זיך אויף הײַבן. אין מיט דעם שְׁלֶאף פֿעדארף מען זיך אָפֿ רעכניען נאָך דעם דאָוונען [כשמתעוררים צריכים תיכף לקום, ועם השינה להתחשב אחר התפילה]. הרי לנו דברים מפורשים כי יש להתחשב עם השינה ולספק לגוף את שעות השינה כפי שרגיל תמיד,

כי אם יתירשל בזה הרי שלא יוכל להחזיק מעמד שכן הגוף דורש את שלו, וכמו שמוכח שם בשם רביה"ק כי יש לשמור השינה "מידארף היטין דעם שְׁלֶאף". הקושי בזה הוא כי אחרי התפילה ממחרים לכולל או לעבודה ואין זמן לנוח אז, ע"כ העיקר לילך לישון מוקדם כמו שנהגו אנ"ש מאז ומקדם.

*

נחזור שוב במה שהתחלנו, לשנן בלבנו ומוחנו היטב, עבודת התפילה אינה עוד תקנה ועצה טובה, עבודת התפילה זוהי עיקר העבודה, וזוהי עיקר הענין של רביה"ק, ועלינו להתאמץ בכל הכחות לקיים זאת כראוי וכיאוצר להתפלל בזמן בבית המדרש הנקרא על שמו הקדוש, ובכך נהיה זכאים וראויים להיקרא ברסלב'ר חסידים לטוב לנו כל הימים.

הנה אינה ה' לידי קונטרס מחסידות מסויימת בתוככי עיה"ק ירושלים, בה מופיע תקנות ויסודות של אותה חסידות, מבוארים בידי רבם.

בתוך כך צדה עיני כמה שורות, המדברים אודות החשיבות לבוא ולהתפלל בבית המדרש של החסידות, כאשר המה מדגישים, כי ענין התפילה אינה תקנה נוספת בין שאר התקנות, אלא זוהי העבודה העיקרית והיסודית שעליה הושתתו אדני החסידות ההיא, וכפי שאמרו הזקנים וכו'.

הדברים הללו היכו בי כבר, ותיכף אמרתי, אִזְכָּה במרגלית טובה זו לכלל חברי. לא שאנו צריכים להביא ממרחק לחמינו להתחזק בעבודת התפילה, אלא בבחינת קבל את האמת ממי שאמרה.

הרי זוהי בוודאי כוונת דברי רביה"ק שאמר: "גאר מיין זאך איז תפילה!" - "כל ענייני הוא תפילה". והכוונה "גאר מיין זאך" היא לומר; לא שזוהי עוד עבודה בין שלל העבודות שגילה וציווה לנו רביה"ק, אלא זוהי עיקר עבודתנו שעליה מושתת עצם היותנו קרואים 'ברסלב'ר חסידים'.

*

בטוחני כי לא חידשתי כאן שום דבר, שכן לא באתי כי אם להתחזק יחד, באשר אני [ובוודאי גם אתה וכל אחד] כוסף ומשתוקק זה כמה להתפלל בבית הכנסת הנקרא ע"ש רביז"ל. ואם בימות החול יש לבעל דבר תירוצים מתירוצים שונים, (וחלקם אולי אמיתיים ונכונים אך אין כאן המקום לדון בהם), ברם כאשר בא שבת - באה מנוחה, ורבים משתדלים כי לפחות ביום השבת קודש, אשר מיניה מתברכין כל שיתא יומין, יתפללו יחד ברנה.

אולם כל זה טוב כלפי תפילות ליל שבת ורעווא דרעווין, ברם בתפילת צפרא דשבתא משתנים פני הדברים לבלי הכר.

לפני זמן קצר, יצא לי לשוחח עם כמה חברים על ענין זה, איך וכיצד המה הדרכים הנכונים להתחזק בדבר נשגב זה להתפלל בבית המדרש של אנ"ש, והנה בתוך הדברים אמר אחד החברים דבר נכון מאד, מה שעורר אותי במיוחד. ואלו תוכן דבריו; כי כאשר נתבונן נראה, כי לכל אחד יש את הקו האדום שלו אותו הוא לא יעבור בשום אופן, וכמו שאנו רואים בחוש לצעירינו הרב, כי רבים מקפידים לא לאחר את סוף זמן תפילה השני לעומת האחרים ש'מקפידים' על חצות היום...

הן אמת, כי ברסלב'ר יונגערמאן רחוק מאד מהמושגים

דבר האיחוד

כשקבועים בחבורה אזי יותר מובטחים להישאר קשורים לרבינו הק' ובכלל להתקיים בעבודת ה'.

משלו משל לחבל המיועד להרים משאות כבדות שהוא מורכב ממאות חבלים דקים ויחדיו הם מרימים את הכל אל על, אבל אם נפריד את החבלים הדקים אחד מחברו הרי שהוא לא שווה מאומה. כך גם בענין החבורה, גם אם האברך לעצמו הוא כחבל דק וחלש, אבל כשהוא מחזיק עצמו יחד עם אנשי הצדיק בחבורה הרי הוא עולה ומתעלה. וכבר אמר החכם מכל אדם:

"טובים השניים מן האחד"

סיפור התקרבות

זלמן שמואל נפתלים

תקופה שאף הסתובבתי אצל ר' שמואל שפירא והייתי מסתכל הרבה בצורתו הק' שהיה כידוע מעורר לתשובה כפי שאמר ר' לוי יצחק כשהוא בא לביהכ"נ ורואה את ר' שמואל הוא מקבל הרהור תשובה, וכן למדתי תקופה עם ר' לוי יצחק בנדר היה זה בעת זקנותו שכידוע כהו אז עיניו מלראות דבר שהקשה עליו את הלימוד ולכן היה לומד עם חברותות פעם אחת כשאחד החברותות נסע למירון ביקש ממני הרה"ח ר' שמעון שפירא שאלך ללמוד עמו ומאז התחלתי ללמוד עמו הרבה, למדתי עמו זוהר וספרי רבינו ובמיוחד הרבה משניות הוא נהנה מאוד ללמוד עמי, בפרט בימי בין הזמנים שלא היו לי סדרי ישיבה הייתי ממלא מקומם של החברותות הקבועים, הייתי גם אוכל אצלו בשבתות ויו"ט וחיבבני מאוד והייתי משוחח עמו הרבה על אנ"ש מאומן ועל נוסחאות התפילה וכן שיחות וכל מיני סיפורים מעולם החסידות ככלל שהיה בקיא בהם ביותר, כמו"כ שימשתי את ר' חיים בירך רובינון מאנ"ש בפולין ואח"כ בארה"ב, במשך כחצי שנה בהיותו בביה"ח כמעט לא זזתי ממיטתו יחד עם עוד אחדים מאנ"ש, אז הוא עסק בהדפסת הליקו"מ עם שמות המתנדבים (פארגמעטן) כפי שהודפס בפולין, וכן הסתובבתי הרבה אצל ר' נחמן בורשטיין שלימדני נוסח התפילות כי הוא הרי היה הבעל תפילה בקיבוץ במירון, מכל אלו קיבלתי החיות התמימות והברען ברעבינס' ואך שהוסיף לי הרבה בהתקרבותי.

נסיעתי הראשונה לאומן לציון רביה"ק היתה מתנה מיוחדת באותם ימי מסך הברזל לפני פתיחת שערי רוסיה הקומוניסטית היה זה בשנת תשמ"ז לקראת ז' אדר היינו קבוצה קטנה מאנ"ש והיות שהיה לנו דרכון חו"ל זכינו ובדרכים ליגליות הגענו לציון הקדוש, לפני הנסיעה עלייתי לר' שמואל שפירא לספר לו על נסיעתי ולשמוע ממנו כמה דברים שהיו כעין הכנה לדבר נגשג כזה, וישיבתי עמו במשך כשעה ומחצה ודיבר עמי על גדלות רבינו הק' והציון הקדוש ועל הזכות הגדולה שיש לי להגיע לשם בו בזמן שרבים מגדולי אנ"ש כספו לזה ולא זכו, זאת למרות חולשתו שהיה שרוי בו היות וכבר היה זה בשנותיו האחרונות, שיחתו בגדולת הציון הלהיב והדליק אותי מאוד והיה זה אש להבה ממש, רק מלראותו מדבר היה כבר מספיק בכדי לקבל הרגש בגדלות ורוממות הציון,

כשנפתחו שערי אומן התמסרתי מאוד עבור הר"ה של רבינו ופעלתי הרבה עבור הנסיעות כמה וכמה שנים.

כעבור כמה שנים מנישואי עברתי לגור בבי"ש בעת שהתחילה ההתיישבות החרדית בעיר ואז ייסדנו את ביהמ"ד תפארת הנחל שממנו נהיה פינה ויתד לכל בתי כנסיות של ברסלב הרבים הפזורים בשכונות בית שמש עד היום

בעת שעלה ר' יואל שטרקס לא"י עזרתי לו להתאקלם ובמשך שש שנות מגוריו בא"י לקחתיו לאומן לר"ה והייתי מטייל עמו בחוצות אומן והיה מראה לי את כל מה שזכר מימי ילדותו ובמיוחד היה מתרגש כשהיינו ניכנסים לתוך קלויז מוהרנ"ת והיה מראה לי מקום ישיבתו ומקום ישיבתם של אנ"ש

כל זה על קצה המזלג משנות התקרבותי שעוד לא בא על סיומו וצריך להתחדש בכל פעם כפי שאמר לי ר' מוט'ל יגלניק שלא נולדים ברסלבע'ר אפילו אם כבר נמצאים בברסלב צריך מדי יום לחדש ההתקרבות לרבינו ז"ל והלואי שניזכה להתקרב אליו באמת

בימי ילדותי גדלתי בחסידות חב"ד ששם השתייך אאמו"ר והסתובבתי בין זקני חב"ד וביניהם כאלה שהיו עוד אצל האדמו"ר רש"ב מליובביטש זצ"ל ובכלל הייתי מאוד אדוק בתורת חב"ד ובניגונים שהכרתי כולם על בוריים, אך בכל זאת לא נמשכתי לזה מכמה סיבות שאין כאן מקומם.

בילדותי היה לאבי שייכות עם הרה"ח ר' גדליה קעניג ז"ל ומחמת זה התחלתי להסתובב בביתו ומאוד התפעלתי ממנו, הוא חיבב אותי, והיה מתעניין בלימודי וגם נתן לי מיני מתיקה, בשב"ק אחה"צ השתתפתי בשיעורי הנעימים בליקו"ה, והקשבתי מילה במילה, באותו תקופה בשנות תשל"ח - תשמ"א התחלתי לנסוע לראש השנה לקיבוץ במירון, ומאוד נתלהבתי מנוסח התפילה ובכלל מהתפילה שהייתה בהתלהבות וברען שמאוד אהבתי, בינתיים נתחברתי שם לזקני אנ"ש והקשבתי לשיחותיהם.

עיקר התקרבותי היה בשנת תשמ"מ, אז נכנסתי ללמוד בת"ת תורה תמימה ושם היה הסדר שהיו מספרים על רבינו ז"ל ותלמידיו הק' אנ"ש בדורות עברו, בכל יום שיש אחרי סיום סדרי החידושים, היה זה ר' אברהם שמעון בורשטיין שהיה מגיע במיוחד בשביל זה, זה היה אש להבה ופשוט חיכיתי לזה כל שבוע מרוב החיות והברען שקיבלתי מהסיפורים, בתקופה הזאת גם יצא לאור הספר 'אוצר יראת שמים' על תולדות רבינו ז"ל, הייתי הוגה בזה הרבה מאוד תמידין כסדרן, וזה ממש הלהיב אותי וכבש את לבי, כל הדיבורים והסיפורים האלו שקראתי בספרים ושמעתי מר' אברהם שמעון הנ"ל, משכו אותי מאוד מאוד והם הם שהדליקו בי ניצוץ ההתקרבות, שנהפך לאש להבה ובאמת שזה היה אחד מהגורמים הגדולים להתקרבותי,

אחרי היכנסי לעול תו"מ בתחילת ימי הבחורות נכנסתי ל'ארגון הצעירים' (אירגון החבורות בירושלים בניהולם של הר"ר משה גדליה אנשין ז"ל ויבלחט"א ר' אברהם יארבלום) כל שבוע במוצש"ק היתה סעודת מלווה מלכה מטעם האירגון שהתקיימה בת"ת תורה תמימה עם הרה"ח ר' אברהם נחמן שמחה וייצנהדלר ז"ל, הייתי הולך שם כל שבוע, ר' אברהם היה מדבר כאילו דיבורים נפלאים עם חיות וטעם מיוחד ואח"כ נסענו להתבודד בשדה הסמוכה לציון שמואל הנביא מהמלווה מלכה היה לי חיוך גדול ואז קיבלתי את ה'ברען' בהתבודדות בפרט מדיבוריו של ר' אברהם, זה היה חלק גדול בהתקרבותי, אח"כ נכנסתי יותר לארגון הצעירים ועסקתי בארגון שבתות התאחדות במירון ובישיבת ברסלב בבני ברק ועוד.. עם ר' אברהם יארבלום, ואף לאחר חתונתי נשארתי עם הבחורים בניגונים וכדו'.

כשהגעתי ליישיב"ג עברתי ללמוד בישיבת ברסלב בבני ברק שם הסתובבתי והכרתי עוד זקני אנ"ש חוץ מר' גדליה קעניג וזקני אנ"ש שהזכרתי למעלה, אנ"ש מפולין, ר' יעקב זעליג אורלנצ'יק ור' מוט'ל יגלניק, הייתי הולך לבקר כל מיני אנשים שהיו מסתופפים באומן כר' זלמן לייב אסטולין מחסידי חב"ד חתנו של ר' חיים בנימין ברוד מחסידי ברסלב באומן ואת ר' אהרן חזן אחיינו של ר' יעקב מזיטומיר שהסתופף חצי שנה באומן וראה שם דברים נפלאים וכן הלכתי לשאר זקני אנ"ש כר' יעקב קלמנוביץ מלמד שהייתי נוסע הרבה לבקרו והיה מספר הרבה מראבר"נ ועוד.. וכן הייתי הולך הרבה אל ר' ישראל בער אודסר שסיפר לי הרבה על התקרבותו ועל ר' ישראל קרדונר ושאר אנ"ש שהכיר, היתה

חבר אני לכל אשר ידאוך

אברך יקר!

לפניך רשימת החבורות המתקיימות במשך השבוע.

באם עדיין לא הצטרפת לאחת מהן, עשה זאת כעת, והתחבר יחד עם אנשי הצדיק, להתאחד ולהתחזק בדרכי ועצות רביה"ק

יום שלישי

השעה: 2.45 בצהריים

המקום: עז"נ הישן

אופן החבורה: שיחה שבועית

אחראי: ר' א. מ. מנדל פיין 05832-91352

יום שני

השעה: 7.05

המקום: בית הר"ר אליעזר קירשבוים

ראש החבורה: הר"ר שמעון צבי שפירא

אופן החבורה: שיחה שבועית

אחראי: ר' ש. נ. גודלכסקי 05041-30633

יום ראשון

השעה: 7.00

המקום: עז"נ הישן

ראש החבורה: הר"ר יעקב נתן אנשין

אופן החבורה: ללכת עם תורה

אחראי: ר' י. י. ברוין 05331-42207

יום רביעי

השעה: 7.30

המקום: בבית החברים

אופן החבורה: שיחת חברים

אחראי: ר' נחמיה חשין 05276-27299

יום רביעי

השעה: 7.00

המקום: בית צבי

ראש החבורה: הר"ח ר' מאיר קרלכך

אופן החבורה: שיחה שבועית

אחראי: ר' ג. פראנק 05276-40892

יום שלישי

השעה: 7.10

המקום: עז"נ הישן

אופן החבורה: שיחת חברים

אחראי: ר' אהרן גרומן 05276-80057

מוצאי שבת

השעה: שעה ורבע לאחר צה"כ לר"ת

המקום: בבית ר' רפאל ויסקי

אופן החבורה: סעודת מלוה מלכה עם שיחה שבועית

אחראי: ר' משה ב. אנשין, 05041-40093

יום חמישי

חבורת קומי רוני

השעה: 7.15

המקום: בית צבי

אופן החבורה: נינוני אנ"ש עם שיחת חברים

אחראי: ר' משה לייב פלטניק 05832-28291

יום רביעי

השעה: 7.00

המקום: עז"נ הישן

ראש החבורה: הר"ר ראובן שיף

אופן החבורה: שיחה שבועית

אחראי: ר' א. י. בלום 05485-61903

אברך יקר! באם רצונך לפתוח חבורה חדשה

פנה אל ר' חיים צ'צ'יק 0548485412 או אל ר' אליעזר זוסיא גודלכסקי 0548440814

ההזלכים בתורת ה'

עפ"י תורה הזמנית - תורה י"ד

איך מפיצים דעת רבינו בעולם

מדוע חסידי ברסלב עוסקים בהפצה

הפצה!!! כל חסידי ברסלב לדורתיה בער בליבם להפיץ אורו של רבינו, אם בלכתת רגלים ממקום למקום להשמיע ברמה ממעינות החכמה, ואם בהדפסת והפצת הספרים הקדושים, כל אחד ואחד לפי שורש נשמתו עסק בעבודת הפצה, ועד הדור הזה כל הנוגע קצת באורו הקדוש מתמלא מיד תשוקה עזה להשקות גם את אלו מבחוץ שעדיין לא זכו לאור.

מה הסיבה? מדוע לא די לחסידי ברסלב לעסוק בתיקון נפשם הפרטי, ומה הצורך ללכת ולשכנע אחרים ולהפרידם ממקורות אחרים?

בתורה י"ד מתגלה הסוד. בתורה יש הרבה דרגות, ויש תורה ויש תורה. יש תורה, שממלאה את האדם בידעת התורה, או בדביקות ה', הרהורי תשובה וכדומה. אבל יש תורה שהיא יותר עליונה, שהיא 'תורת חסד' תורה שכל מהותה הוא ללמדה לאחרים, כלומר לצאת מגבול שלי ולעסוק בתיקון העולם, לכן ב'תורת חסד' מגלים שהם לא עוסקים רק בלהגיע ליעד פרטי כזה וכזה, אלא עוסקים בתיקון הכללי של העולם.

בתורת חסד חושבים רק על השני

ו'תורת חסד' גילו כל היחידים הדורות ותלמידיהם הלא הם ספרי ה'זוהר הקדוש' ו'כתבי האר"י' ותורת מרן הבעש"ט ותורת רביה"ק, ובכל התורות שגילו הצדיקים ההם, זה לא תורה רגילה, אלא היא תורה של 'תורת חסד', תורה שכל תיקון וכל עצה הכל בסוף מגיע גם לגבי כל העולם כולו, וזה נקרא 'תורת חסד' תורה שעושה חסד עם העולם, כלומר שזה לא נשאר רק אצלי אלא עוסקים בה לעשות חסד עם כולם. וכל הנוגע בתורת יחידים הדורות וביותר בספרי רבינו הק', הוא רוצה להשקות את אחרים מהתורה הזאת [אפי' בלי שיהיה מודע לזה], ולא רק כי הוא רוצה לעשות חסד עם חבירו ולהאיר לו את הנשמה [שזה אחד מהמידות טובות שכל יהודי חפץ להאיר לחבירו] אלא יש פה עומק נוסף, זה תורה שכל יעודה הוא כל מה שיש לי לתת לשני, לתת לעולם כולו ושום דבר לא להשאיר לעצמי אלא לתת אותו ולהפיץ אותו, וזה תורה שלא משאיר את האדם שיתענג בתענוגיים רוחניים לבדו, אלא זה אור שרוצה כל זה הזמן לפרוץ החוצה, והצימאון הגדול לה' לא יתקרב ולא יתנחם עד שהוא יכניס עוד אנשים להכניס תחת כנפי השכינה.

לכן אפי' איהו לא חזי מזליה חזי, וכל הנוגע בספרו הקדוש נכווה בגחלתו ורוצה גם הוא להיות כמו זה שגילה את התורה שכל מטרתו היתה לקרב אנשים לה' ית' לכן גם הלומד בה מקבל חשק אדיר להפיץ את המעיינות לכל העולם.

[וזה מה שכתוב בתורה שצריכים ללמוד עד שיתעורר הארה בנשמות ויתנוצצו זה לזה, ועי' נבראים נשמות גרים, כלומר שהתורה

שאדם לומד תביא שיבראו נשמות גרים והיינו ללמוד התורה בשביל השני ודוק].

מדוע העוסק בשלימות תיקון נפשו הוא הרוצה בטובת השני והכלל

ומאחר שתורה זו עוסקת בהפצת התורה חסד, שומה עלינו לראות דרכי עבודת הפצה עפ"י התורה זו.

וז"ל באות ח' "גם כל תפלותי לא היו אלא בשביל לקשר נשמותי אפלו אלו תפלות המפרשים בתפלה שהם לצרף הגוף פגון 'רפאינו' ו'כרף עלינו' וישאר צרכי הגוף לא יהיה פגנתו של רפה פר פר חנה בשביל גופו אלא בשביל נשמותו שהיה מכון לפרנסת נשמותו ולרפואתה".

כדי לעורר את החידוש נתחיל עם שאלה, שלפום ריהטא מבינים שהאדם שמתעסק עם נשמתו, כלומר עם המצב הרוחני שלו - ליטהר ממידות הרעים ולהתקדש בתורה ותפילה, הוא האדם שמתעסק עם השלום הכללי - לזכות את עם ישראל ולקרבם לפני ה', ולכאורה האמת שהאדם שכווא לו המצב הרוחני בו הוא נמצא, ולא מתעסק כלל עם גשמיותו, הוא האדם גדול וקדוש יאמר לו, אך מדוע הוא נקרא שעוסק לזכות את עם ישראל, הלא ידענו ושמענו שאדם שעובד את ה' רק בשביל תיקון נשמתו או לזכות לעולם הבא "גם זהו נקרא מלוי בטן שרוצה למלאות בטנו ותאותו עם עולם הבא" והגם שזה "טוב מאד אפלו מי שעובד בשביל עולם הבא" אך הוא אינו כמו "הצדיקים השלמים, אוהבי ה' באמת, פגון דוד וכיוצא אין בוחרים בכל זה ככל ואין רוצים לא בעולם הזה ולא בעולם הבא ולא להשאיר זכותם וצדקתם לבניהם רק למלאות רצונו יתברך" (ח"ב תו' ל"ז ע"י"ש). כי גם שהאדם רוצה לזכות לשלימות תיקון נפשו, זה עדיין לא אומר שהוא רוצה רק כבוד ה', ורק להביא את העולם לשלימותו, כי לפעמים האדם שעוסק רק בלהשלים תיקון נפשו הוא בשביל עולם הבא או לינצל מעונש וכו' או להיות רגוע ושלי שיעשה מה שעשה, וכמו שהאריכו בזה הרבה, ולפי"ז נחזור לשאלה שהתחלנו מדוע זה שהוא מתפלל בשביל רפואת נשמתו עי"ז הוא זוכה לשלום הכללי, אולי הפוך אחד שמתפלל בשביל רפואת חולי עמך ישראל הוא הרבה יותר חושב על הזולת והכלל, מזה שמתפלל על רפואת נשמתו ולהתעלות בתורה ועבודה.

כדי לחדד עוד יותר את השאלה, מדוע אומר רביה"ק שצריכים להתפלל בשביל פרנסת ורפואת הנשמה, הלא "איתא שעקר התפלה צריך שתהיה בשביל חסרון השכינה, כפיכחול" (הל' מילה ה') וכן מבואר בארוכה בכתבי מרן הבעש"ט ותלמידיו "שצריכים לכוון על רפואת ופרנסת השכינה הקדושה וכו' [ואכמ"ל להאריך עומק הענין בזה], ולא רק על תיקון נפשו הפרטית אלא על תיקון של כל העולם כולו, וכן רואים ענין זה באמירת תיקון חצות שרבינו אומר "שעקר אמירת חצות הוא על מה ששעשה עקשן עם האדם" ולכאורה אפשר לשאול

הרי תכלית תיקון חצות הוא לבכות על חורבן בית המקדש של כל ישראל, או על צרת רוחניות הדור איך שבני ציון היקרים מתגוללים באשפות מכל הסוגים וכו', ועכ"פ לבכות על צרת עם ישראל על חולי עמינו ה"י, וא"כ מדוע הוא מדגיש לבכות דייקא על חורבן הפרטי של כל אחד [ולא רק שזה עצה לזכות להתעורר, אלא שזה גופא התיקון של 'חצות' לבכות על הלב הפרטי שלו וכמבואר משאר השיחות הקדושות ובליקוטי הלכות].

המתפלל על רפואת נשמתו הוא המתפלל על רפואת וחסרון השכינה

אלא פה נמצא עומק העצה והחידוש של רביה"ק, שבדיוק הפוך כדי לעסוק בתיקון העולם ולהמשיך שלום הכללי, הוא רק בעסק השלום הפרטי של כל אחד, לזעוק על תחלואי נשמתו ועל עניות ודלות [שפע] נשמתו, וזה נקרא להתפלל על רפואת השכינה, וכמו שכתב ר' נתן (הל' מילה ה' ה') במפורש וז"ל "וזה פחינת מה שאיתא שערך התפלה צריך שתהיה בשביל חסרון השכינה, כפיככול, וכן פתוב בפתחיה 'להמשיך שלום' על מה שאמרנו רבותינו ז"ל, וישקלית לסלתאי ואנחי בכותא דרקיע וכו'. שערך התפלה יהיה לצורך הנשמה אפילו רפאנו וברך עלינו וכו'. וזהו בעצמו מה דאיתא שערך התפלה יהיה על חסרון השכינה כפ"ל, כי כל החסרונות של הנשמה הם חסרון השכינה, כי הנשמה הוא חלק השכינה, כפיככול, פידוע".

כי רק העוסק בשלום הפרטי ומתפלל על רפואת נשמתו הוא האדם שעוסק בלהמשיך שלום הכללי ולזכות את עם ישראל לקרבם לפני ה', וא"א להמשיך ולעסוק בשלום הכללי, מבלי שהאדם יהיה מושלם בשלום הפרטי, והא בהא תליא, וכן להיפך א"א לזכות לשלום הפרטי רק אם עוסקים בשלום הכללי, וכדלהלן.

וכמו שרואים מה שעובר על כל אחד, שלפעמים האדם יותר קל לו למסור שיעור לרבים על אודות מעלת התבודדות בשדה, מאשר ללכת בעצמו להתבודד בשדה, או לפעמים הרבה יותר קל להפיץ ולהדפיס ספרי רבינו הק' מאשר ללמוד בעצמו ולקיימם, והדבר טוב מאוד, אך רבינו הק' רוצה ודורש מאיתנו שנגיע לשלימות האמיתי, ולהמשיך שלום הכללי באמת, וזה רק שגם המעורר את אחרים מעורר את עצמו ללכת לשדה, ולקיים ספרי רביה"ק, ובלי זה הגם שלפעמים הוא יצליח לעורר את השומעים אך שלום הכללי הוא לא יזכה להמשיך.

וכמו שמבואר לעיל, שהנשמה שכל אחד הוא חלק מהשכינה, זאת אומרת שהם חלקי השכינה שניתנו להעלות ולמלאות מחסרונם, והאדם שעוסק ודואג להשקות אחרים מבלי שידאג לנשמתו, זאת אומרת שהוא התייאש [ומזלזל ביראת ה' הטמונה בו, ודוק] מחלק הכי מוכרח בשבילו לתקן את עצמו ואת העולם.

לשלב ב' עבודות שלום הפרטי כדי להגיע לשלום הכללי

והא בהא תליא, שגם האדם שעוסק רק בשלום הפרטי ורק עוסק בליטהר מתאוות וממידות הרעים מבלי לחשוב על מצב הדור ועל תיקון העולם, זה גם אינו שלימות "פי כל זמן שיש שלום הפרטי נמצא שיש עדן איזה צמצום מאחר שהגוף חפץ את שלו אף על פי שמיגיע לו ומתן לו אף על פי כן מאחר שאינו מבטל עצמו וחספן בשלו זה פחינת צמצום, אבל בשעה שגוף מבטל את עצמו לגמרי כפ"ל נמצא שנתבטלין כל הצמצומים ואזי נמשך שלום הכללי" (הל' שוכר ב' ד').

לכן הדרך שבו משולבים שתי העבודות הוא שהאדם יעסוק בשלום

הפרטי ולזעוק ולהתפלל על חסרונם, אך כוונתו יהיה שעי"ז שהוא יתרפא ויפשיט עצמו מהבגדים הצואים עי"ז יהיה נמשך שלום הכללי, כלומר שמכיון שהוא רוצה כ"כ לעשות נחת רוח לה' - ולהעלות את כבוד ה' מגלותו וכואב לו המצב הדור וכו', בשביל זה הוא מתעסק עם רפואת נשמתו, וזה שלימות התיקון, שמצד אחד האדם יעסוק בלרפאות את נשמתו ולהסיר מעליה את הבגדים הצואים לא רק בגלל עצמו, אלא בשביל לעלות הכבוד מגלות, וכשאדם נכנס כך בעבודת השם עם מטרה זו זה נקרא שהוא עוסק להמשיך שלום הכללי, כי הוא לא רוצה תיקון עצמו אלא רוצה תיקון העולם.

רמז על פי הנ"ל בסדר גילוי יחיד הדורות

ועפי"ז אפשר לרמז [אך מפחד השאור שבלב האומר צדיק זה נאה וצדיק זה לא נאה, לכן אקדים שכל מה שנכתוב הוא 'לא כפשוטו כלל' והוא רק לקרב את הדברים לשכל וחלילה להטיל מום בקדשים, ולבוא לזלזול בספרי יראי ה']. שלפני גילוי תורת יחיד הדורות בפרט תורת רבינו האר"י הק' ומרן הבעש"ט זיע"א, עיקר עבודת השם היה לעסוק רק בתיקון שלום הפרטי, דהיינו ליטהר ממידות רעות ובקום ועשה במידות טובות אך לא עסקו כמעט בשלום הכללי - לזכות את עם ישראל כ"ש עם הכוונה לתיקון השכינה והמידות העליונות, אך מזמן התגלות התנוצצות האלהי האר"י הקדוש וביותר בזמן מרן הבעש"ט ותלמידיו הופיע האור שהאדם לא יעבוד בשביל תיקון נפשו אלא העיקר בשביל השכינה הקדושה ותיקון הספירות העליונות, כנודע מספריהם הקדושים, ולכן גם הפקירו עצמם לגמרי בשביל כלל ישראל. [אך ברבות הימים התעסקות רק בשלום הכללי, הגיע למצב שהאדם שוכח ממצבו ואומר די לי בזה שאני מזכה את עם ישראל ואיני צריך לזכות את נשמתו, ועוד היה שטענו שאדרכה שצריכים לעסוק רק בשלום הכללי, ולזכות את עם ישראל במצוות הקדושות, והעוסק בתיקון נפשו הוא בעל גאוה שרוצה את עצמו וכו'] לכן בא רביה"ק ומגלה שאדרכה כדי להגיע לשלום הכללי, ולזכות את עם ישראל שישירה השכינה בהם וכו' והוא אך ורק עי"ז שהאדם עוסק ברפואת נשמתו ומבילה ימיו בשדות ויערות בצעקות ושוועות שיזכה להפשיט את בגדיו הצואים.

ולכן תמצא עד היום הזה שהצדיקים הקדושים ההולכים לפי דרכי מרן הבעש"ט זיע"א, הם עוסקים בעיקר להתוועד עם חסידים, או חסידים בעצמם עיקר התקרבות לדרך הבעש"ט הוא בהתוועדות החברים, שהוא בסוד שלום הכללי, שעוסקים בעבודת השם עם הכלל, אך חסידי ברסלב שואבים את עיקר התקרבותם לה' מלהיות 'בודד לבד' בשדה בסוד שלום הפרטי, ואדרכה כל התוועדות החברים שמתוועדים בשיחות חברים, ובסעודה שלישית הוא רק כדי לזכות לשלום הפרטי יותר גדול, אך פה אפשר לטעות שכאילו חסידי ברסלב חושבים רק על עצמם וכל צעקתם הוא בשבילם לבד [וכאילו זה סתירה לדרך החסידות] אך עפ"י הנ"ל יבואר שאדרכה שזה צועקים על נפשם שמונח שמלוכב בבגדים הצואים, הוא רק כי הם רוצים לתקן את כל העולם וכואב להם מאוד צער השכינה, אך הדרך למלאות את החסרון השכינה הוא בזה שעוסקים למלאות את הנשמה שנמצא בכל אחד שהיא חלק אחד מהשכינה. ויה"ר שיזכה כל אחד להתפלל אך ורק בשביל נשמתו, ועי"ז ימשיך השלום הכללי ושיהיה השלום המפלא בעולם כמו שכתוב: "וְגָר זָאב עִם כְּבִשׁ וְנִמְרָ עִם גְּדִי" אכ"ר. נב. 'איני כמזהיר אלא כמזכיר' שפרפרת אחרונה הוא אינה עיקר סעודה ומכוון המאמר, ואינו כפשוטו כלל אלא הוא רק לסבר את האוזן.

המנין

שלכם

סקירה על בתי המדרשות של אנ"ש ואלו שקבעו בהם מקום לתפילה לדורותם

פרק ד' - עיה"ק ירושלים תובב"א

אור אברהם - קטמון

גלות

תש"ח, עיר העתיקה.

העליונה נצבו עמודי אבן מגולפים, המקום שהיה בבעלות ר' שלום לוינגר עמד אז ריק מדיירים, לאחר שבעליו עברו לגור ביפו.

לאחר ניקוי המרתף והכשרתו למקום תפילה הובא למקום ארון קודש, שנתרם עוד קודם לכן ע"י ר' שבתי טרביצקי לביהמ"ד שבעיר העתיקה שאך זה עתה נחנך, אך נטרפה השעה ולא הספיקו לחנכו שם וכעת בחנוכת ביהמ"ד בקטמון שב לייעודו, ומיד לאחר מכן התחילו אנ"ש להתפלל שם בקביעות בהכוונת ר' אברהם שטרנהרץ. בסמיכות לביהמ"ד התגורר ר' נחמן שותק שעבד את בוראו בהצנע הרחק מעין רואים.

ככלל מקומות מושבותיהם היה ביהמ"ד בית היוצר לעבודת ה' כאשר במקום התקיים מנין הותיקן היחיד בשכונה, שהיה כמובן בקולות ובהתלהבות, ר' הירש לייב ליפל נתן הרגשה מתפילת העובדים באומן, בלילות נשמעו זעקותיו של ר' שמואל שפירא, וכן הלאה.

בתחילה היה ביהמ"ד מורכב משני חדרים שהופרדו ע"י קיר, ובמשך הזמן כשנתרמו ספסלי ביהמ"ד הוכרחו לסתור את הקיר ולהפוך את המקום לחדר אחד גדול לרווחת אנ"ש.

לאחר כמחצית השנה בחודש חשון תש"ט שוחררו ראשוני השבויים ביניהם ר' דוד שכטר, ובחודש שבט שוחררו עוד חלק מאנ"ש כאשר עד פורים חזרו כל השבויים לביתם, ואז כבר מנה ביהמ"ד כחמישים מתפללים, מהם: ר' משה בורשטיין ר' דוד נובמינסקי, ר' מרדכי אלעזר רובינשטיין, ר' יוסף רונין, ר' הירש לייב ליפל, ר' יחזקאל שרגא מרגליות, ר' בצלאל בלומברג, ר' בנציון פרסברגר, ר' נחמן רוסישער, ר' נחמן שותק, ר' בנימין ברגר, ר' יונה לבל, ר' אלעזר מנדל קונסטנטינר, ר' שמואל שפירא ועוד, מלבד עוד מקהילות קודש אחרות שהצטרפו אף הם לתפילות במקום.

צהרי יום השישי ערש"ק בחוקותי מספר שעות אחר הודעת רבני ירושלים של בין החומות, ה"ה חכם בנציון חזן ור' זאב מינצברג, על כניעה ומסירת העיר ללגיונרים, נלקחו חלק מהתושבים לשבי לזמן בלתי ידוע במחנה סמוך ליאום אל ג'אמל' שעל יד העיר 'מפראק' שבירדן. השאר שהיו זקנים נשים וילדים, הועלו על אוטובוסים שהובילו אותם בעצם יום השבת לעבר השכונות שבעיר החדשה, ושם שוכנו בדירות הנטושות, בין השכונות נמנות קטמון, קמונה ועוד.

בין הגולים לשכונות אלו נמנו כמה וכמה מחסידי ברסלב:

פאר עדתינו ר' אברהם שטרנהרץ, ר' נחמן שותק ועוד, כמו כן משפחות ר' שמואל שפירא, ר' שמואל הורביץ, ר' משה בורשטיין, ר' דוד שכטר ועוד היו גם הם בין הגולים. כמו כן היו שבאו מהעיר החדשה לגור בקטמון כמו ר' אברהם אנשין שברח עוד קודם לכן מביתו שבעיר העתיקה והשתכן זמנית בעיר החדשה בבית ר' שמואל מאיר אביו, וכעת בא לקטמון למצוא דירה עבורו ועבור חמותו, שבעלה ר' דוד שכטר שבוי היה באותה עת בידי

הלגיונרים, וכן ר' משה ירוסלבסקי שעבר גם הוא מהעיר החדשה לקטמון, וגר שם כמחצית השנה.

פתיחת ביהמ"ד

עוד לפני חזרת השבויים, בו בזמן שכל אחד דאג להסתדר בדירתו, היה זה ר' אברהם שטרנהרץ - שבאותה העת כבר עבר את גיל הגבורות - דאג קודם כל למצוא מקום ראוי לביהמ"ד עבור אנ"ש תושבי השכונה, שנותרו עתה ללא מקום תפילה משלהם, יחד אתו היה ר' אברהם אנשין שסייע אף הוא בחיפוש, עד שנמצא מקום מתאים ברחוב השיירות 24, לא הרחק מביתו של ר' אברהם שטרנהרץ; מרתף של מבנה מפואר במיוחד שבאכסדרת הכניסה שלו בקומה

חזית הביהמ"ד

נראים ר' משה בורשטיין ור' נפתלי דובינסקי

התחדשות

עוד בימי ר' אברהם שטרנהרץ תוכנן לקנות את שלושת הדירות הגדולות שמעל דירת המרתף ולבנות במקומם ביהמ"ד גדול ומפואר, תוכנית שלא יצאה אז לפועל ורק בשנת תשכ"ג החלה התוכנית לקרום עור וגידים, ע"י ר' משה בורשטיין. בשלב ראשון קנה דירה אחת על מנת להרחיב את ביהמ"ד, ורק בהמשך כעבור זמן ולאחר מאמצים מרובים

ויגיעות עצומות, עם סייעתא דשמיא מיוחדת ומפלאה [הראויה להרחבה ביריעה בפני עצמה] קנה גם את שאר הדירות. קניית המקום כלל לא באה בקלות, בתחילה לקח על עצמו ר' משה בורשטיין את עול החובות על צווארו עד שכמעט לא יכל לעמוד בהם, אך בכל זאת לא איש כר' משה יאמר נואש, והמשיך בפעולותיו בבניית המקום עד אשר זכה לברך על המוגמר. בתחילת הדרך עדיין נשארו הדיירים לגור

בדירותיהם תוך שהם מעלים את שכר הדירה עבור הביהמ"ד, ורק בהמשך עזבו את ופינו את המקום להרחבת ביהמ"ד, ששמו "אור אברהם" - על שם אותו צדיק שיסדו, ניתן לו על ידי ר' משה שסיימו. יזכרו לטובה אנ"ש החשובים שסייעו כפי יכולתם למען קניית ביהמ"ד והחזקתו, ר' שבתי טרביצקי מסן פרנסיסקו שהיה מהנחשונים בנושא זה, וכן הרה"ח ר' צבי אריה רזנפלד מתלמידי ר' אברהם שטרנהרץ שסייע בכל מאודו בבניין ביהמ"ד ר' יעקב אמסל,

כעבור זמן קנה גם את חלקיו האחרים של הבניין והעביר לשם את ביהכ"נ מפואר שנקרא אור אברהם ע"ש רבו ר' אברהם שטרנהרץ

ימי פריחה

ביהמ"ד הלך ושגשג עוד ועוד בשמשו כמקום לימוד לחפצים ללמוד עד השעות הקטנות של הלילה, בנוסף התמסר ר' משה להקים גם כוללים למובחרי אנ"ש שליט"א, שעשו שם חיל בלימודי ה', גמ' שו"ע ובספרן של צדיקים - ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות, בבית זה עלו ונתעלו צורבי אנ"ש שברבות הימים אף נעשו לראשי וחשובי קהילות אנ"ש בירושלם, מהם אף החיים איתנו היום.

אף התקיימו במקום מידי שנה סעודות הילולת רביה"ק בחוה"מ סוכות, מוהרנ"ת ב' בטבת, וכ' אלול ר' אברהם שטרנהרץ. מצדו האחורי עמד בית פולטוסק שהוקם ע"י ר' משה להנצחת קדושי פולטוסק מקום מוצאו.

ביהמ"ד עמד על תילו רבות בשנים עד שעבר למקום משכנו בשכונת גוש שמונים, כאשר יסופר אי"ה בפרקים הבאים.

ביהמ"ד מבפנים

הכניסה הישנה לביהמ"ד

מקורות: הקלויז, סיפורים ירושלמיים, - ניתן להשיגו אצל המחבר בטלפון 0533122065 וכן ספר כיסופים - ח. בורשטיין - ניתן לרכוש את הספר אצל המשפחה.
תודותינו נתונה להרה"ח ר' אברהם שמעון בורשטיין שליט"א על עזרתו בהכנת המאמר

מזל טבא וגדא יאה

ברכת מזל טוב חמה ולבבית משגרים אנו בזאת אל האי גברא יקרא, המסור בכל לב ונפש למען קדשי רביז"ל ועמל בכל כחו להנחיל אורו בין אנ"ש, הקים את חבורתינו "מורשת הנחל" במסירות נפלאה, ונושא בעול קיומה כל השנים.

הרה"ח ר' אליעזר ליפא בורשטיין שליט"א

לרגל השמחה שבמעונו בהולדת נכדו

בן לבנו החשוב מראשי חבורתינו העוסק ללא ליאות להשקות צמאי חסדך להנחיל נתיבות סלולות בדרכי ועצות רביה"ק הננמ"ח זיע"א

הר"ר נתן יוסף בורשטיין שליט"א

ברכותינו צרופה, שייזכו לרוות מלא חפניים נחת דקדושה ממנו ומכל יו"ח לראותם הולכים בדרך רביה"ק כאשר קיבלנוה מהזקנים בדור העבר, ובכל אשר יפנו יעשו ויצליחו, ויזכו להמשיך בפעולותיהם הברוכות להפיץ דעת רביה"ק ביתר שאת ועוז, מתוך הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא, עדי ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן המברכים מקרב לב

איחוד האברכים

הנסיעה המרוממת לקברי צדיקים - ער"ה מר"ח

מערט

מערט בר קפרא

ציון ר' יהודה בן בבא

טבילה במעיין עין

שיחת חברים

מערט נחום האלקושי

סעודת ראש חודש בציון רחל אשת רבי עקיבא

פזרא טברא וגדא יאה

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שלוחה בזאת להאי גברא יקירא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, מסור בכל לב ונפש למען עניני רביז"ל, ממייסדי ומנהלי חבורותינו הק' בכל כחו ואונו, ועמוד התווך בכלל הפעולות מקטן ועד גדול

הר"ר אליעזר קירשבוים שליט"א

ולמשפחתו הנכבדה שיחי'

שעושים את ביתם בית ועד לחכמים מדי שבוע במסירות למען חבורת האברכים

לרגל השמחה במעונו בהולדת הנכדה שתחי'

יתן ה' שובע שמחות באהליו, לרוות מלא חפניים נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, להמשיך בפעליו הברוכים לכבוד רבינו הק', מתוך הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא. ויעמוד לו זכות רבינו הק' להתברך בשפע ברכה והצלחה ברו"ג, ולראות ברכה בעמלו לתפארת שם הצדיק.

המברכים מקרב לב ונפש

איחוד האברכים חבורת יום שני

פזרא טברא וגדא יאה

מקרב לב פנימה, נשגור בזה ברכת מזל טוב חמה ולבבית קדם ידידנו היקר העומד לימין גליונו בעצה ותושיה מאז היווסדה, ואף מכבדנו מפרי עטו בקביעות במאמרים מחכימים ומעשירים

הר"ר שמואל מאיר חשין שליט"א

לרגל השמחה במעונו באירוסיו בתו תחי'

ובהולדת הנכד שיחי'

יתן ה' שובע שמחות באהליו, לרוות מלא חפניים נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, להמשיך בפעליו הברוכים לכבוד רבינו הק', מתוך הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא.

המוקירים ומברכים

איחוד האברכים המערכת

שון תש"פ

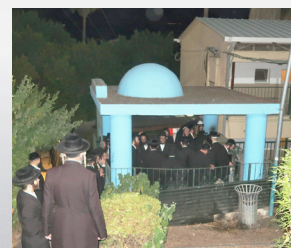
מערת רב כהנא

רבי יוחנן בן נורי

ציון רב ירמיה

ליאור'

ריקוד מרומם על שפת הכנרת ובארה של מרים

שז"ת בעצת ההתבודדות

השאלות והתשובות שלא הספיקו ללבן במעמד "קחו עמכם דברים"

שאלה:

אם אפשר לעשות סדר.

מחד רבינו מדבר שצריך לשפוך את הלב להשי"ת, ומאידך, רבינו אומר שדיבור אחד ואפי' שתיקה זה גם טוב. (קורה גם שלפעמים אני רוצה לדבר אבל זה דורש מאמץ, והדיבור הנ"ל גורם לי להתרשל)?

תשובת ר' שמואל אנגל:

רבינו ז"ל מלמד אותנו כי בעבודת ה' צריכים להיות 'בקי ברצוא ובקי בשוב', דהיינו מצד אחד 'בקי ברצוא' לראות שיהיה לנו געגועים וכיסופים להגיע לרום המעלות והשלימות שיכולים בעבודת ה'. ומאידך להיות גם 'בקי בשוב' ולשמוח עם כל נקודה טובה, ולדעת שכל נקודה טובה היא יקרה וחשובה, ויש להשי"ת נחת רוח ממנה, ויכולים על ידה להתעלות בעבודת ה'.

כמו כן לענין עבודת התפילה וההתבודדות שהיא כידוע "מעלה עליונה וגדולה מן הכל", ועל עבודה זו אמר רבינו ז"ל 'שאי אפשר להיות איש כשר כי אם ע"י התבודדות', יש בה את שני הצדדים האלו, מצד אחד צריכים להיות 'בקי ברצוא' להשתדל להתפלל בהתעוררות ובבחינת 'שפכי כמים לבך' ושיהיה ההתבודדות כבן המתחטא לפני אביו בטענות ופיוסים וכאשר ידבר איש אל רעהו כמו לפני חבר טוב אמיתי.

אולם מאידך צריכים להיות גם 'בקי בשוב' ולהתחזק אפילו כשזוכים לדבר רק דיבור אחד או אפי' יושבים ושותקים, כי אין שום דיבור הולך

תשובת ר' נתן יוסף בורשטיין:

על פניו אין כאן שום קושי ואין מה לעשות סדר, כי רבינו רוצה שנשפוך הלב לפני השי"ת ופשוט שהכוונה בדיבורים בטענות ואמתלאות כפי שכ"א יודע מה שצריך לעשות. ובוודאי זה דורש מחשבה ומאמץ מה וכיצד לדבר. וזה פשוט לכל ברסלב'ער חסיד שאין מגיעים להתבודדות ומתחילים בצעקות "רבונו של עולם" אלף פעמים ותו לא... ברם, מה לעשות, ופעמים הלב סתום ואין יכולים לדבר, ע"ז מחזק רבינו שגם כשאין יכול לדבר או כשמדבר דיבור אחד - זה גם טוב, ויהיה חזק בדעתו לדבר הדיבור היחיד הזה אפילו כמה פעמים עד שירחם עליו השי"ת ויפתח פיו ויוכל לפרש שיחתו. ולכא' אין כאן סתירה. ברור כי צריך לדבר וזה אכן דורש מחשבה ולפעמים גם מאמץ (מיוחד) בכדי לדבר, אך אם לא איסתייע מילתא ואין לו דיבורים, יקיים מה שכתוב "ישב בדד וידום".

אך מה שצריך להרחיב הוא על מה ששאל ש"לפעמים מתרשל מחמת זה", ובענין זה כבר אמר מוהרנ"ת שההתחזקות הוא כ'פרה אדומה' דהיינו 'מטהר טמאים ומטמא טהורים', והנה רוב האנשים אצלם זה מטהר טמאים, וכמו בענין ההתבודדות כשאין לו דיבורים, אם יחזק עצמו בכל פעם שאין לו דיבורים שיושב לפני השי"ת שבוה מקיים ציווי רבינו ז"ל, ובגמר השעה ירקוד וישמח בדיוק כפי שהיה אילו היה מדבר, שהרי בשניהם קיים ציווי רבינו, הרי זה יטהרו מטומאתו,

לאיבוד, ואפי' רק רצונות וכיסופין בלב אין לשער מעלתם" וכמובא בזוהר 'לית רעותא טבא דאיתאבד'.

ואע"פ שרבינו ז"ל אמר שאפי' דיבור אחד ואפי' שתיקה זה גם טוב, אבל ודאי שראוי לנו להשקיע הרבה כוחות ולהתאמץ לעשות התבודדות בכל מיני דרכים [וראה בעלים לתרופה מכתב ט' עצה טובה להתבודדות ואכמ"ל]. וכמו שידוע על רביה"ק ועל כל הצדיקים כמה התאמצו בתפילה. ובפרט דוד המלך ע"ה ומושה רבינו ע"ה שהתפלל על כלל ישראל, ולפום צערא אגרא וכל ההתחלות קשות, ובודאי בהמשך הזמן יהיה לנו יותר קל למצוא דיבורים לפני השי"ת.

ויש עוד להאריך בענינים אלו שהם עמוד התווך בדרכו של רבינו ז"ל, וכמו שאמר "גאר מיין זאך איז תפילה" ויה"ר שנוכה להרבות בתפילה על כל דבר ולראות ניסים ונפלאות וישועות גדולות.

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו ז"ל, ולדעת מאוצר יקר כזה של "התבודדות" ויה"ר שנוכה לקיים את זה בקביעות כבר עכשיו, כמו שאמר רבינו ז"ל שיהיה לעתיד הנהגה זו חוק ולא יעבור אצל כל אחד בכל יום כמו הנחת תפילין, אשרינו.

ויזכה לכל מה שהבטיח רבינו על המקיימים עצתו, ולא רק שלא מתרשל מלדבר בפעמים הבאות אלא אדרבה כיון שהוא חזק בקביעות השעה ודאי שידבר. דהרי לא מיירי באחד שלא איכפת לו ואינו חפץ לדבר, אלא מדובר שקשה לו, וכיון שממילא הוא יושב לפני השי"ת אזי ישתדל לנצל זמנו ולדבר. ואז לאחר שעשה איתערותא דלתתא השי"ת ירחם עליו.

אך אם כשאין לו דיבורים זה נראה לו רק כבדיעבד ואינו שמח בזה כקיום השעה התבודדות כראוי, ובפרט כשעושה בעצמו 'תפילה בבחי' דין' ויש לו ע"ז טענות מדוע אינו מתאמץ ומייסר עצמו שזה לא ההתבודדות הראויה, אזי יתכן שח"ו הסט"א תתגבר עליו ולבסוף יפול לגמרי ולא רק שלא ידבר אלא אף לא יבוא לישב לפני השי"ת.

ולסיכום זה פשוט וברור וכ"א רוצה שיזכה לדבר דיבורים, אך אם אין זוכה (אף אם נדמה לו שזה מחמת שמתרשל ואינו מתאמץ) ואעפ"כ יושב לפני השי"ת ומשתוקק לדבר, אזי ישמח מאוד שזוכה לקיים ציווי רבינו בענין התבודדות. ובאם יתעקש כל ימיו בוודאי יזכה להגיע לתכלית השלימות. וכמובן מהמעשה של העני והאבן טוב שנפל לים, שהמשיך לשמוח כאילו יש בידו האבן טוב וכך זכה לעשירות של החיטים שהיו שווים שבעתיים מהאבן טוב.

השי"ת יזכנו להיות חזקים בהתבודדות תמיד בכל מצב אפי' בלא דיבורים עד היום האחרון, אמן.

ההתבודדות המובהקת - לעשות מתודות הפלטה

השלמה לדברי הרה"ח ר' מאיר קרליבך שהתקבל על ידו בכתב

וחן. וע"כ רקדו ואמרו הייא לייא - זהו ההתבודדות!
עכשיו אפשר להתבודד עם חיות, כי לאה עם יעקב הם בחי' תורה ותפילה.

וכן בתורה כ"ט שרבינו ז"ל מדבר שם שלא כל דיבור נקרא דיבור, כי דיבור שלא נשמע ונתקבל אינו נקרא דיבור. בחי' "אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם" שזה הולך גם על תפילה. ולכן כדי שהדיבור יהיה נשמע ונתקבל צריך להכניס בו טוב, כי טוב כולם רוצים לקבל, ואין עושים הטוב בהדיבור, ע"י שלוקחים הדיבור מהדעת וכו', ולהקים ולרומם הדעת הוא ע"י שבח הצדיקים וכו', והצדיק הוא בחי' בגדים לבנים, תיקון הברית, צדק לבשתי וכו' וכו', ובהמשך התורה מביא רבינו על מאמר הזוהר "ביומיה דרבי שמעון, הוה אמר חד לחבריה "פתח פיה ויאירו דבריה", אבל בתר דשכיב רבי שמעון, הוה אמר חד לחבריה: "אל תתן את פיה לחטיא את בשרך".

ומוהרנ"ת מביא על מה שמשה רבינו ע"ה אומר "כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתון" ומביא רש"י הקדוש: "הלא נאמר ויעבדו את ה' כל ימי יהושע והזקנים, אלא כל זמן שתלמידו של אדם קיים כאילו הוא קיים". וכמו"כ כל זמן שהתלמידים לומדים ומתענגים על דבריו של הצדיק שאמר "פון מיר בין משיח וועט נישט זיין קיין נייעס" ומאמינים שרבינו ז"ל קיים שאמר "דופעט אויף מיין כח" שזה בחי' שהצדיק קיים, אזי נאמר "פתח פיה ויאירו דבריה". כי אע"פ שהאדם עצמו צריך תיקון, אבל בכח המשפיע עליו שזה הצדיק, אזי 'בכוחו של רבו יש לו היתר' והוא יכול וחייב לדבר דברי תורה ותפילה, שזהו לעשות מתודות תפילות.

כי הצדיק הוא קשת הברית ובתו' מ"ב מאריך רבינו ז"ל שקשת הברית זהו תפילה. והצדיק בחי' יעקב. והרשב"י הוא בחי' מחשוף הלבן, זוהר הרקיע, לשון של זוהרית, ובלשון אשכנז "ליכטיגקייט" - אור, שמחה וחיות. וע"ז רבינו אומר שאז הדיבור מותר שע"ז נאמר "למען יזמרך כבוד ולא ידום" שכל הקשיים והמניעות שבתפילה נופלים ונמחקים ונתבטלים, ואז יש לו ההתבודדות בשמחה וחיות ואור, ומתענג בתענוג התענוגים, ונתרפא מכל החולאת והיסורים, ונעשה ראש ומוחין, ופרנסה בלא טורח "לחם מן השמים", בחי' מן "לחם לאכול ובגד ללבוש" ושידוכים, בחי' "בכל עת" היינו בכל הכ"ח עיתים הם רק "בגדים לבנים" כ"ח עיתים רק לטובה, בתולת ישראל. כי צדיק חונן ונותן כמבואר שם ואז "בפיה זו צדקה".

וזהו "האי גברא דאזיל בעי איתתא, קיהבו ליה". בחי' הדיבור, "אשה יראת ה'" - תפילה. ולא היה יכול להתפלל, כי המוחין היו כבדים, מלא דם, בחי' "כבד יכבדו ממני" שהמוחין היו נלחצים וכבדים, אבל ע"י הצדיק תיקון הברית, שזהו ששקל ריפתא - יתירות ומסמרות דברי תורה, כמו"ש "דברי חכמים כדרבנות" וכש"דצה לעילא - עאל"ה דהיינו ע"י בחי' "ביומיה דרבי שמעון" קשת הברית, זוהר הרקיע, ואז "למען למען יזמרך כבוד ולא ידום" היפך כב"ד מלא דם ואז "יזמרך".

מוהרנ"ת בליקוטי הלכות אומר, שעל התפילה יש דינים וקטרוגים ולכן קשה להתפלל, כן מאריך בהל' ר"ח ה' ובהקדמת הליקוטי תפילות על מה שרבינו ז"ל אמר: "ע"י שעושים נעשים למעלה שעושים גדולים שלא נעשו מימות עולם" ועיקר ההתבודדות שרבינו ציוה עליו הוא לעשות מתודות תפילות, וכשמתפללים ומתבודדים על פי תורה של רבינו ז"ל אזי הדיבורים שופעים, וגם צריך ואפשר ומוצאים כל מה שעובר על האדם, וכל מה שצריך, הן בגשמי והן ברוחני.

בשיעור בין מנחה למערב למדנו השבוע את התורות כ"ח כ"ט. ומה נעים שמצאנו כל הענינים הנ"ל בתורות אלו כי בתורה כ"ח מביא רבינו שלא (שהיא בחי' תפילה בחי' ועיני לאה רכות, ויעקב הוא בתי' תורה) היא בחי' אל תראי תולעת יעקב שלאה היא דינים קשים, וכשהס"א יונקת משם נאמר "המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם אלקי" וכו' וכאילו לואה הקב"ה מלעזור לעובדים אותו וחושבים ח"ו "לא יראה ולא יבין אלוקים" וכו' ועי"ז נופלים לכפירות גדולות וכו'.

כי קודם שנתחברה לאה ליעקב שזה בחינת לעשות מן התורות תפילות. ולכן העצה לזה, להכניס ת"ח לתוך ביתו - ביתו זו אשתו - אשת חיל עטרת בעלה - תפילה שגדולה מתורה, שזהו קיום התורה "אשה יראת ה'" היא תתהלל" שזה בחינת שימוש ת"ח, כי כשעושה מתורה תפילה שגדולה שמושה יותר מלמודה, שכן שימוש הוא קבלת התורה שזה בחינת הכבש לעול"ת תמיד שממתיק תולעת יעקב, ואז "אל תיראי תולע"ת יעקב" ונתתקנין האנפין הנפולין ונתעלה התורה. ואז כשמתחברת לאה ליעקב מביא ע"ז רבינו ז"ל בתורה ל"ב המדרש "כשנשא יעקב את לאה היו מזמרין הייא לייא" וכו' עיי"ש. דהיינו שהתפילה וההתבודדות נמתק מכל הדינים ונתעלה וקיבל חיות

אברכים יקרים!

לפניכם שאלה מענין ההתבודדות:

האם ההתבודדות הוא רק תפילה אישית, או שאפשר אז גם להתפלל על הכלל?

והאם כשאני מתפלל רק על עצמי ולא על הכלל האם חסר לי באהבת ישראל?

התשובות שיתקבלו במערכת יובאו אי"ה בגליון הבא.

תשובות ניתן למסור לידי ר' נתן צוקר: 05276-58470

גאולה יעמדו על הברכה

חברינו וידידנו היקרים שיחי' אשר הרימו את נדבת לבם עבור הוצאות הגליון

ר' לוי יצחק צוקר הי"ו
לרגל השמחה בהולדת הבן למזל"ט

ר' יחיאל וייצהנדלר הי"ו
לרגל השמחה בהולדת הבת למזל"ט

אברכי חבורת יום ג'

לכבוד השמחה אצל ראש החבורה פה מפיק מרגליות, המסור בכל לב ונפש להשקות צמאי חסדך להנחיל נתיבות סלולות בדרכי ועצות רביה"ק הננמ"ח זיע"א

הרה"ח ר' נתן יוסף בורשטיין שליט"א
לרגל הולדת הבן

ולחברינו היקר ממשותפי החבורה ר' יחיאל וייצהנדלר הי"ו
לרגל השמחה שבמעונו בהולדת בתו
יה"ר שיזכו לרוות מלא חפניים נחת דקדושה מכל יו"ח מתוך הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא, אמן

לתרומות והנצחות בעת שמחה או לעי"נ
נא לפנות לר' אברהם יצחק בלום, 054845-61903

אברך יקר, קח חלק בהוצאות הגליון וזכה לך ולחבריך!

התורה הזמנית תורה י"ד

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שלוחה בזאת לחברינו היקרים

ר' אשר שפירא
לנישואיו

ר' נחמן רונפלד
ר' שמואל מאיר חשין
ר' נחמן יצחק דורנבלט
ר' אליעזר משה היילפרין
ר' שמואל אנגל
לאירוסים צאצאיהם

ר' מאיר אלקבץ
ר' שמואל אטינגר
ר' יהודה לייב פראנק
להכנס בנס לעול תורה
ומצוות

ר' שמעון גלאס ר' יואל
משיי זהב ר' אהרן שפירא בר"ש
ר' נפתלי גלינסקי
ר' צבי רייכר
לנישואים צאצאיהם

ר' שמואל אנשין ר' זאב
שוורץ ר' יעקב הורביץ ר'
נחמן מן ר' נחמן ברמ"ג אנשין ר'
חיים גבריאל וולרשטיין ר' יחיאל
מיכל חזן ר' בן ציון גריזולט ר'
שמואל שמעלקא קורנהויזר
ר' יעקב אלחנן ריכטר ר' נחמן
שיינפלד ר' יחיאל וייצהנדלר
ר' ישראל יעקב אנשין
להולדת הבת

ר' נתן יוסף
בורשטיין ר' לוי יצחק
צוקר ר' מנחם שילר ר'
שמעון כהן ר' צבי עקיבא
אנשין ר' נחמן היילפרין
ר' יוסף שמעון גרטנר
ר' אלעזר מרדכי חשין
ר' שלמה יהודה בר"י
וייצהנדלר
להולדת הבן